

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΑΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΤΟΥ ΟΗΕ

Επιγραμματικά, η ιστορία του ΟΗΕ αρχίζει στο Λονδίνο στις 12 Ιουνίου 1941 όταν οι αντιπρόσωποι της Μ.Β., του Καναδά, της Αυστραλίας, της Νέας Ζηλανδίας, της Νοτιοαφρικανικής Ένωσης και των εξόριστων τότε κυβερνήσεων Βελγίου, Γιουγκοσλαβίας, Ελλάδας, Λουξεμβούργου, Νορβηγίας, Ολλανδίας, Πολωνίας, Τσεχοσλοβακίας και ο Στρατηγός Ντε Γκολ υπέγραψαν τη Διασυμμαχική Διακήρυξη υπογραμμίζοντας ότι «η πραγματική βάση διατήρησης της ειρήνης είναι η πρόθυμη συνεργασία των ελεύθερων λαών σ' έναν κόσμο στον οποίο όλοι, απαλλαγμένοι από την απειλή απρόκλητης επίθεσης, να μπορούν ν' απολαμβάνουν οικονομική και κοινωνική ασφάλεια».

Τον ίδιο χρόνο, στις 14 Αυγούστου, ο Ρούζβελτ (που είναι και ο νονός του ΟΗΕ με τις περίφημες 4 Ελευθερίες: **1)** Ελευθερία ομιλίας και έκφρασης, **2)** Ελευθερία λατρείας, **3)** Ελευθερία από ανάγκη και **4)** Ελευθερία από φόβο) και ο Τσώρτσιλ υπογράφουν το Χάρτη του Ατλαντικού (με μυστικό κωδικό "ARCADIA") όπου τονίζουν ότι «μετά την τελική συντριβή της ναζιστικής τυραννίας ελπίζουν να δουν τη δημιουργία μιας ειρήνης που να προσφέρει σε όλα τα έθνη τις προϋποθέσεις να ζουν σε ασφάλεια μέσα στα σύνορά τους, σε ελευθερία από φόβο και ανάγκη».

Την 1^η Ιανουαρίου 1942 οι αντιπρόσωποι 26 κρατών που αγωνίστηκαν εναντίον του ναζισμού, υπέγραψαν τη Διακήρυξη των Ενωμένων Εθνών όπου διακηρύσσουν την απόφασή τους «ν' αγωνιστούν με όλες τους τις δυνάμεις εναντίον των βάρβαρων και κτηνωδών δυνάμεων που επιδιώκουν να υποδουλώσουν τον κόσμο».

Ακολούθησε η Διάσκεψη της Μόσχας στις 30 Οκτωβρίου 1943 όπου αναγνωρίζεται η ανάγκη ίδρυσης διεθνούς οργανισμού, και η Διάσκεψη της Τεχεράνης την 1^η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους όπου υπογραμμίζεται «η ευθύνη των Ενωμένων Εθνών για την εδραίωση της παγκόσμιας ειρήνης». Το πρώτο αντίγραφο των Ενωμένων Εθνών ετοιμάστηκε στο Ντάμπαρτον Οκς της Ουάσιγκτον το 1944.

Στη Διάσκεψη της Γιάλτας 4-11 Φεβρουαρίου 1945 οι Ρούζβελτ, Τσώρτσιλ και Στάλιν διακήρυξαν την απόφασή τους να ιδρύσουν διεθνή οργανισμό για τη διατήρηση της ειρήνης και ασφαλείας.

Τέλος, ακολούθησε η Διάσκεψη του Αγίου Φραγκίσκου το 1945 (25 Απριλίου-26 Ιουνίου) όπου αντιπρόσωποι 50 κρατών συμφώνησαν για το Χάρτη του ΟΗΕ ο οποίος εγκρίθηκε και υπογράφηκε από όλους και τέθηκε σε ισχύ στις 24 Οκτωβρίου 1945 όταν οι πέντε Μεγάλες Δυνάμεις και η πλειοψηφία των παραπάνω κρατών τον επικύρωσαν. Ο Χάρτης αρχίζει με τη φράση «Εμείς οι λαοί των Ηνωμένων Εθνών», και τελειώνει με τη φράση «Εμείς οι κυβερνήσεις». Σέβονται όλες οι κυβερνήσεις το Χάρτη του ΟΗΕ; Ακόμη, αξίζει να αναφερθεί ότι για τη σύνταξη και ολοκλήρωση του Χάρτη χρειάστηκαν 78 τόνοι χαρτιού!

Για όσους ενδεχομένως δεν έχουν διαβάσει το Χάρτη του ΟΗΕ, ο ακρογωνιαίος λίθος του Οργανισμού είναι η αρχή της κυρίαρχης ισότητας όλων των Μελών του. Επίσης, η αρχή της Συλλογικής Ασφαλείας (Collective Security). Σημειωτέον, έως τον Ψυχρό Πόλεμο, για να γίνει μια χώρα μέλος του ΟΗΕ όφειλε να είναι φιλειρηνική! Αργότερα, επικράτησαν πολιτικές σκοπιμότητες και το σχετικό άρθρο στην ουσία καταργήθηκε! Ένα άλλο σημείο που πρέπει να διευκρινισθεί είναι ότι ο Χάρτης αναφέρεται σε απειλή εναντίον της διεθνούς ειρήνης, δηλαδή όταν η απειλή περνάει τα σύνορα κάποιας χώρας, και όχι εναντίον της παγκόσμιας ειρήνης. Δυστυχώς, ορισμένοι το αγνοούν ή το αντιπαρέρχονται σκόπιμα. Και ειρήνη δεν σημαίνει απλά την απουσία πολέμων, αλλά την απουσία των αιτίων που προκαλούν πολέμους.

Τα κύρια Όργανα του ΟΗΕ είναι 6: (Το 6 έχει ιδιαίτερη θέση)

1) Γενική Συνέλευση. Αυτή τη στιγμή έχει 193 Κράτη -Μέλη, τα οποία μπορούν να έχουν έως 5 Αντιπροσώπους. Κύριο μέλημά της είναι η διατήρηση και παγίωση της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας, η προαγωγή του σεβασμού στα ανθρώπινα δικαιώματα, και οι αρχές που διέπουν τον αφοπλισμό και τον έλεγχο των εξοπλισμών. Για το σκοπό αυτό συνεργάζεται με το Συμβούλιο Ασφαλείας. Η ΓΣ εκλέγει τα 10 Μη Μόνιμα μέλη του ΣΑ. Έκτακτες συνεδριάσεις μπορούν να συγκληθούν από το ΓΓ ύστερα από αίτηση του ΣΑ ή της πλειοψηφίας των Κρατών – Μελών του Οργανισμού. Το πιο σημαντικό ριζοσπαστικά «δημοκρατικό», στοιχείο, είναι ότι **όλα τα Κράτη – Μέλη της ΓΣ, ασχέτως πληθυσμού κ.λπ., έχουν την ίδια ισχύ ψήφου!** Και μια, ίσως, άγνωστη λεπτομέρεια: Υπάρχει διαφορά μεταξύ των όρων Resolution και Decision (απόφαση (ή ψήφισμα) σημαίνουν και οι δυο). Η πρώτη εννοεί τις αποφάσεις για σοβαρά πολιτικά κ.λπ. προβλήματα, και η άλλη για διαδικαστικά θέματα.

2) Συμβούλιο Ασφαλείας. Απαρτίζεται από 15 Μέλη, 5 μόνιμα, Γαλλία, Η.Β., ΗΠΑ, Κίνα, Ρωσία, τα οποία διαθέτουν το περιβόητο Δικαίωμα της Αρνησικυρίας – το γνωστό ΒΕΤΟ – και 10 έκτακτα που εκλέγονται από τη ΓΣ για δυο χρόνια με κριτήριο τη συμβολή τους στη διατήρηση της διεθνούς ειρήνης και ασφαλείας και στους άλλους στόχους του Οργανισμού, καθώς τη «δίκαιη» (equitable) κατανομή από γεωγραφική άποψη. Είναι το κατεξοχήν αρμόδιο όργανο για θέματα διεθνούς ασφαλείας. Μια εξαίρεση υπήρξε στην ιστορία του, το πρόβλημα της Κορέας, όπου μετά το αδιέξοδο (impasse) στο ΣΑ, οι ΗΠΑ παρέπεμψαν το ζήτημα στη ΓΣ και πάρθηκε η γνωστή απόφαση: Η Απόφαση που Ενώνει για την Ειρήνη (Uniting for Peace Resolution).

3) Το Οικονομικό και Κοινωνικό Συμβούλιο. Απαρτίζεται από 54 Μέλη που εκλέγονται από τη ΓΣ και ασχολείται με αυτά που ο τίτλος του εκφράζει.

4) Το Συμβούλιο Κηδεμονιών. Μετά το τέλος της αποικιοκρατίας έχει στην ουσία καταργηθεί και δεν χρειάζεται να ασχοληθούμε στην παρούσα συζήτηση.

5) Το Διεθνές Δικαστήριο (το Δικαστήριο της Χάγης). Απαρτίζεται από 15 Δικαστές διαφόρων εθνικοτήτων, που εκλέγονται από τη ΓΣ και το ΣΑ για θητεία 9 χρόνων με γνώμονα το νομικό τους κύρος από κατάλογο που διαθέτει το διακυ-

βερνητικό Μόνιμο Διαιτητικό Δικαστήριο (Χάγη- έχει θέση παρατηρητή στη ΓΣ του ΟΗΕ).

6) Η Γενική Γραμματεία. Απαρτίζεται από το ΓΓ που διορίζεται από τη ΓΣ ύστερα από πρόταση του ΣΑ για πέντε χρόνια, και πλαισιώνεται από διάφορα Στελέχη σύμφωνα με τους κανόνες της ΓΣ. Δεν ζητεί ούτε δέχεται οδηγίες από οποιαδήποτε κυβέρνηση ή άλλη αρχή στη εκτέλεση των καθηκόντων του. Όμως, στην πραγματικότητα, έχει αποδειχθεί το αντίθετο για ορισμένους γγ. Η τραγική ιστορία του αείμνηστου Dag Hammarskjöld, που υπήρξε πιστός θεματοφύλακας του Χάρτη, είναι γνωστή και παιδευτική! Και ένα σημαντικό γεγονός, που δυστυχώς, αγνοούν κυβερνήσεις, ίσως και γγ και Στελέχη του ΟΗΕ, είναι η Διακήρυξη της ΓΣ το 1988 για την Πρόληψη και Απομάκρυνση Διενέξεων και Καταστάσεων που Μπορεί να Απειλούν τη Διεθνή Ειρήνη και Ασφάλεια, και για το Ρόλο του ΓΓ ΟΗΕ στον τομέα αυτόν, η οποία, μεταξύ άλλων ενισχύει το ρόλο του ΓΓ, αλλάζοντας το «μπορεί» (may) σε «πρέπει» (should)! Άραγε, έχουν όλες οι κυβερνήσεις αξιοποιήσει αυτό το νέο αμυντικό «όπλο»;

ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο (ΔΠΔ, αγγλικά: International Criminal Court, γαλλικά: Cour Pénale internationale, ακρωνύμιο: ICC ή ICt) είναι μόνιμο δικαστικό όργανο αρμόδιο για την ποινική δίωξη ατόμων τα οποία διέπραξαν εγκλήματα γενοκτονίας και εναντίον της ανθρωπότητας και το έγκλημα της επίθεσης, μολονότι δεν μπορεί ακόμη να επεκτείνει τη δικαιοδοσία του στο έγκλημα αυτό, αν και ψηφίστηκε καταρχάς η θεσμοθέτησή του στο Συνέδριο των κρατών-μελών στην Καμπάλα το 2010 μετά από μια επεισοδιακή συνεδρίαση (UN SC Resolution 827 – ICC was established για την τ. Γιουγκοσλαβία Μάιο 1993).

Το Δικαστήριο ιδρύθηκε το 1998 με το Διάταγμα της Ρώμης και λειτούργησε την 1 Ιουλίου 2002 ημερομηνία κατά την οποία η ιδρυτική του συνθήκη, το Καταστατικό της Ρώμης για το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, τέθηκε σε ισχύ – και μπορεί να διώξει ποινικά εγκλήματα τα οποία τελέστηκαν από αυτή την ημερομηνία και έπειτα. Η έδρα του δικαστηρίου βρίσκεται στη Χάγη της Ολλανδίας, όμως οι συνεδριάσεις του μπορούν να λάβουν χώρα οπουδήποτε. Έχει 18 μέλη που εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση των κρατών-μελών για 9 χρόνια.

Έως σήμερα 124 κράτη – μεταξύ τους και η Ελλάδα – είναι μέλη του Δικαστηρίου και άλλα 38 έχουν υπογράψει και επικυρώσει το Καταστατικό της Ρώμης. Η Κίνα και η Ινδία δεν έχουν υπογράψει το Καταστατικό ενώ η Ρωσία παρόλο που το υπέγραψε δεν το έχει επικυρώσει, ενώ πρόσφατα ανακοίνωσε ότι αποσύρει ακόμη και την υπογραφή της. Μεταξύ των 35 κρατών που έχουν υπογράψει το Καταστατικό της Ρώμης αλλά δεν το έχουν επικυρώσει συνολικά είναι το Ισραήλ, το Σουδάν και οι Ηνωμένες Πολιτείες, που απέσυραν την υπογραφή τους και δεν συμμετέχουν. Όσον αφορά στις Ηνωμένες Πολιτείες, η κυβέρνηση Κλίντον υπέγραψε το Καταστατικό της Ρώμης το 2000 αλλά η κυβέρνηση Μπους απέσυρε την υπογραφή ούτως ώστε να μην μπορούν να διωχθούν ποινικά τα στρατεύματά τους. Η Ουκρανία δεν το επικύρωσε.

Το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο μπορεί να ασκήσει τη δικαιοδοσία του μόνο σε περιπτώσεις όπου ο κατηγορούμενος είναι υπήκοος κράτους μέλους, το κρινόμενο

έγκλημα έλαβε χώρα σε έδαφος κράτους μέλους ή σε περίπτωση που η υπόθεση παραπέμπεται στο δικαστήριο από το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών. Το δικαστήριο συμπληρώνει τα υπάρχοντα εθνικά δικαστικά συστήματα, ασκώντας τη δικαιοδοσία του μόνον όταν τα εθνικά δικαστήρια είναι απρόθυμα ή ανίκανα να ερευνήσουν ή να διώξουν τα προαναφερόμενα εγκλήματα. Η κύρια ευθύνη για την έρευνα και την τιμωρία των εγκλημάτων παραμένει στο κάθε μεμονωμένο κράτος.

Μέχρι σήμερα το Δικαστήριο έχει ερευνήσει τέσσερις υποθέσεις, της Βόρειας Ουγκάντας, του Κονγκό, της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας και του Νταρφούρ. Το Δικαστήριο έχει απαγγείλει κατηγορίες σε δεκατέσσερα άτομα, επτά από τα οποία παραμένουν ελεύθερα, δύο έχουν πεθάνει και πέντε βρίσκονται υπό κράτηση. Η πρώτη δίκη του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, του αρχηγού της κονγκολέζικης πολιτοφυλακής Τόμας Λουμπάνγκα (*Thomas Lubanga*), ξεκίνησε στις 26 Ιανουαρίου 2009. Η τελευταία καταδίκη του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου αφορούσε τον Ζαν Πιερ Μπέμπα, οποίος όχι μόνο καταδικάστηκε για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας και εγκλήματα πολέμου, αλλά επίσης, με δεύτερη δίκη, για παράνομες προσπάθειες επηρεασμού δεκατεσσάρων μαρτύρων.

Λόγω χρόνου παραλείπω όργανα όπως Επιτροπές, Ειρηνευτικές Δυνάμεις, που έχουν βραβευθεί με το Νόμπελ Ειρήνης. Πάνω από 3 χιλ. θυσίασαν τη ζωή τους για την ειρήνη σε ξένη πατρίδα! (Και Έλληνας Μιχ. Σούμπουρος Λοχίας από Βέροια!), επετείους, μη ανεξάρτητες περιοχές κ.ά.

Πάλι επιγραμματικά μπορούμε να διαιρέσουμε την ιστορία του Οργανισμού-αξιολογικά- σε 5 περιόδους.

1941 – 1945 – Η «ηρωική» περίοδος. Τα Ηνωμένα Έθνη, οι 14 δημοκρατικές χώρες, μεταξύ τους η Ελλάδα, αντιμετωπίζουν επιτυχώς το ναζισμό, το φασισμό και τον μιλιταρισμό, το διαβόητο «Άξονα», με τρομερές, όμως, θυσίες. Περίπου 80 εκατομμύρια άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους ξέχωρα τους τραυματίες κ.λπ. (Παρενθετικά, επειδή είναι άγνωστο στους πολλούς, τον Οκτώβριο 1944 ο Τσώρτσιλ επισκέφθηκε τον Στάλιν στη Μόσχα και του ζήτησε να μοιράσουν τα Βαλκάνια (λες και ήταν χωράφια ή κοπάδια) σε σφαίρες επιρροής. Ο Στάλιν τον ρώτησε αν ο Φράνκλιν Ρούζβελτ ήταν σύμφωνος και ο Τσώρτσιλ (Σημειωτέον, είχε επαινέσει τον Χίτλερ!) του είπε ψέματα, ενώ, όπως αποκάλυψε ο ΥΠΕΞ των ΗΠΑ Cordell Hull, ο Ρούζβελτ δεν θα συμφωνούσε σε μια τέτοια αντιδημοκρατική και ανίερη πράξη. Συνεπώς, μπορούμε να πούμε ότι για τον ελληνικό εμφύλιο είναι συνυπεύθυνοι οι δυο παραπάνω ηγέτες). Μια άλλη θλιβερή πτυχή ήταν η αποκάλυψη από την Επιτροπή της Γερουσίας (Nye) του βρώμικου ρόλου Αμερικανικών κ.ά. πολεμικών εταιρειών στον Α΄ και Β΄ ΠΠ! {Επίσης ο ρόλος της Ultima Thule...}

1946 – 1986. Τα Ηνωμένα Έθνη στην κλίση του Προκρούστη. Αυτοπαγιδευμένος στον ιστό του Ψυχρού Πολέμου για 40 περίπου χρόνια ο ΟΗΕ απέτυχε να επιλύσει τα πολιτικά προβλήματα που ταλάνιζαν την ανθρωπότητα εκτός εκείνων στα οποία συνέπιπταν τα συμφέροντα των ισχυρών. 279 βέτο προβλήθηκαν (τα περισσότερα από την ΕΣΣΔ) που παρέλυσαν την αποτελεσματικότητα του Οργανισμού σε κρίσιμα πολιτικά θέματα. Σε άλλους τομείς η προσφορά του υπήρξε σημαντική. Κακός οίωνός υπήρξε η καλλιέργεια του «αξιώματος» από Δυτικές Δυνά-

μεις, «Ο Κομμουνισμός χειρότερος του Φασισμού» καθώς η θεωρία περί «περικύκλωσης» της ΕΣΣΔ, που προβλήθηκε σκόπιμα από τον στυγνό Στάλιν κ.λπ.

1986 – 1990. Η περίοδος των ελπίδων και ψευδαισθήσεων. Μετά την προσέγγιση Ρέηγκαν – Γκορμπατσώφ, κάποιες αχτίδες παρουσιάστηκαν για την ενίσχυση του μηχανισμού του ΟΗΕ στην επίλυση κρίσεων κ.λπ. Η αποχώρηση του Ιράκ από το Κουβέιτ μετά την επέμβαση του ΟΗΕ ενίσχυσε το κύρος και την αξιοπιστία του. Όμως, οι ελπίδες αποδείχθηκαν φρούδες για την επίλυση άλλων κρίσιμων προβλημάτων (Μεσανατολικό, Κυπριακό, Αφγανιστάν κ.λπ.).

1991-2001. Τα Ενωμένα Έθνη γίνονται πάλι «διαιρεμένα». Η περίοδος νέου «Ψυχρού Πολέμου» με καυτές, όμως, κρίσεις. Οι Πόλεμοι του Κόλπου, του Αφγανιστάν, Βαλκανίων κ.λπ. υπονόμισαν το κύρος και την αξιοπιστία του Οργανισμού. Σημειωτέον οι στρατιωτικές επεμβάσεις στα Βαλκάνια δεν ήταν υπό την αιγίδα του ΟΗΕ. Κακός οιωνός ήταν η μη εφαρμογή των σπουδαίων προτάσεων του τότε ΓΓ Μπούτρος Μπούτρος – Γκάλι «Οδηγός Ειρήνης» {AGENDA FOR PEACE}, που αν υλοποιούνταν δεν θα θρηνούσε η ανθρωπότητα εκατοντάδες χιλιάδες ψυχές σε συγκρούσεις κ.λπ. Εξάλλου, η μη παράταση της θητείας του ήταν εύγλωτη. Ο Οδηγός προέβλεπε την εγκατάσταση, προληπτικά, Ειρηνευτικών Δυνάμεων σε περιοχές δυνητικών συγκρούσεων, τον έλεγχο των εξοπλισμών κ.ά. σπουδαία μέτρα. Την ίδια περίοδο δημιουργήθηκε σημαντικό ορόσημο, η ενισχυτική φιλοσοφία περί των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που διαχύθηκε σε παγκόσμιο επίπεδο ώστε τα ανθρώπινα δικαιώματα να αποκτήσουν υψίστη προτεραιότητα, όμως, σε πολλές περιπτώσεις για πολιτική σκοπιμότητα. Δηλαδή εφαρμόστηκαν δυο μέτρα και δυο σταθμά. Το Κουβέιτ παράγει πετρέλαιο, αλλά ή Κύπρος πορτοκάλια. 50 ολόκληρα χρόνια έχουν περάσει και το πρόβλημα παραμένει άλυτο ενώ τουρκικά στρατεύματα κατοχής εξακολουθούν να παραμένουν στο Βόρειο τμήμα της Κυπριακής Δημοκρατίας παραβιάζοντας δεκάδες αποφάσεις του ΟΗΕ. Το ίδιο και για τη Μ.Α., στον πόλεμο στα Βαλκάνια και στη Σομαλία, Ρουάντα {όπου ο τότε ΓΓ ομολόγησε την αποτυχία του ΟΗΕ να αποτρέψει τη γενοκτονία εκατομμυρίων!} κ.λπ.

2001 – 2010. Τα Ενωμένα Έθνη αντιμέτωπα με το νέο τρομερό εχθρό: Τη διεθνή τρομοκρατία στο φαύλο κύκλο τρομοκρατία – αντιτρομοκρατία – τρομοκρατία. Μετά την τρομοκρατική επίθεση εναντίον των ΗΠΑ, ολόκληρο το σύστημα του ΟΗΕ βρέθηκε «παγιδευμένο» στον αγώνα εναντίον της τρομοκρατίας. Όμως, η αντιμετώπισή της προκάλεσε και προκαλεί πολλά ερωτηματικά όσον αφορά την πρόελευση της, τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπισή της και την αποτελεσματικότητά τους. Γιατί, άλλο «αγωνιστής ελευθερίας» και άλλο «τρομοκράτης». Γι' αυτό και δεν έχει ακόμη βρεθεί γενικά αποδεκτός ορισμός της τρομοκρατίας.

Και σαν συνέπεια της αντιτρομοκρατίας και των διαφόρων παραμέτρων της συνεχίζεται η ανθρωποσφαγή σε πολλά μέρη, ενώ στα πλαίσια της παγκοσμιοποίησης και των αρνητικών της επιπτώσεων η ανθρωπότητα βιώνει σοβαρές κρίσεις τόσο όσον αφορά πολιτικά και στρατηγικά προβλήματα όσο και κοινωνικά, οικονομικά, περιβαλλοντικά (κλιματική αλλαγή πρόσφυγες – 85 εκατομμύρια –) κ.ά. συμπεριλαμβανομένης της σοβαρής οικονομικής κρίσης που πλήττει πολλές χώρες, ιδιαίτερα τη δική μας, σε βαθμό που να δημιουργούνται σοβαρά αδιέξοδα. Οι περισσό-

τεροι και σοβαροί αναλυτές υποστηρίζουν ότι μόνον η εκρίζωση των γενεσιουργών αιτίων θα φέρει τη μόνιμη λύση.

Όσον αφορά το φλέγον θέμα της τρομοκρατίας, το ερώτημα είναι, π.χ. για τους Τζιχαντιστές: Έρχονται από το διάστημα, από παρθενογένεση; Ποιοι τους στρατολογούν, εκπαιδεύουν, κ.λπ. για να διαπράττουν τα πιο φρικιαστικά εγκλήματα; Επίσης, για το προσφυγικό τσουνάμι. Τυχαίο κι' αυτό; Κάποιοι μας κοροϊδεύουν και υποτιμούν και τη δική τους νοημοσύνη! Σχετικά με το επίσης φλέγον ζήτημα της παγκοσμιοποίησης, που την εκφράζει ο ΟΗΕ παραστατικά και αποτελεί τη βιτρίνα της, επιτρέψτε μου να πω τον ορισμό που έδωσα πριν δεκαετίες και θεωρήθηκε δόκιμος: Παγκοσμιοποίηση είναι η πολύπλευρη, πολύπτυχη και με κάθε τρόπο διάχυση, διείσδυση και επιβολή της εξουσίας και των συμφερόντων των ισχυρών παγκόσμιων διαχειριστών.

2011 – 2023: Ο ΟΗΕ παγιδευμένος στο τραγικό παιχνίδι ισχύος Μελών του και αποδυναμωμένος παρακολουθεί, ως νέος «Πιλάτος», τη διαιώνιση του «διαίρει και βασίλευε» με τις συνεχιζόμενες πολεμικές τραγωδίες και τις επιπτώσεις τους (τρομοκρατία, γενοκτονίες, προσφυγιά, πείνα, φτώχεια, επιδημικές ασθένειες, ανεργία, ανασφάλεια, κλιματική αλλαγή, δυστυχία κ.λπ.) ενώ θα μπορούσε, αν υπήρχε πολιτική βούληση των Μελών του, ιδιαίτερα των Μεγάλων Δυνάμεων, να επιλύσει όλα τα υπάρχοντα προβλήματα στη ρίζα τους και όχι να πρυτανεύει το «Η ισχύς δημιουργεί δίκαιο» (might makes right). Χαρακτηριστικό της εικόνας του ΟΗΕ αποτελεί η φράση του Προέδρου των ΗΠΑ το Δεκέμβριο 2016 στο twitter (πλέον «x») ότι: «Ο ΟΗΕ έχει μεγάλη δυναμική, αλλά αυτή τη στιγμή αποτελεί μια λέσχη ανθρώπων που συγκεντρώνονται, μιλούν και διασκεδάζουν. Τόσο λυπηρό!» (Καθημερινή 30/9/2018). Όμως, τι έκανε (όπως και άλλοι μεγάλοι ηγέτες) για να διορθώσει την κατάσταση και να αναβαθμίσει τον Οργανισμό, που, κύρια, υπήρξε πρωτοβουλία των ΗΠΑ;

Και τώρα στις τραγωδίες στην Ουκρανία και τη Γάζα. Που είναι ο ΟΗΕ; Μήπως άλλες οργανώσεις προσπαθούν να τον υποκαταστήσουν; Τραγικό!

Η επιγραμματική, συνεπώς, αποτίμηση είναι ότι ο ΟΗΕ, ενώ στους οικονομικό, κοινωνικό και πολιτιστικό τομείς έχει προσφέρει σημαντικό-τηρουμένων των αναλογιών- έργο, στον πολιτικό δεν έχει επιτύχει το προσδοκώμενο κι' αυτό επειδή τα συμφέροντα των ισχυρών συγκρούονται. Και όπως είπε ο μέγας Θουκυδίδης πριν περίπου 3 χιλ. χρόνια, οι σχέσεις τόσο των ατόμων όσο και των εθνών εξαρτώνται από το συμφέρον. Κι όσο τα συστήματα, που καθορίζουν τις σχέσεις των ανθρώπων, είναι θεμελιωμένα στον ανταγωνισμό και στον {φονταμενταλισμό} λόγω συμφερόντων ή και παθών οι οιωνοί δεν είναι καλοί. Προφανώς το κρατούν σύστημα ασύδοτου ανταγωνισμού δεν μπορεί να επιβιώσει χωρίς αντιπάλους, εχθρούς, οπότεν τους δημιουργεί, επινοεί, προκαλεί. Και δεν είναι τυχαίο ότι η βία έχει μεταλλαχθεί σε παγκόσμιο καθεστώς και έχει διαχυθεί και ενσωματωθεί παντού με τα γνωστά τραγικά αποτελέσματα. Ο Όργουελ δικαιώθηκε όταν είπε ότι την εποχή μας ο πόλεμος θα θεωρείται ειρήνη!

Οπωσδήποτε, είναι γεγονός, οι λαοί είναι βαθιά προβληματισμένοι και απογοητευμένοι με την υποκρισία των ισχυρών και την ανακολουθία λόγων και έργων. Και πιστεύουν ότι οι διεθνείς οργανισμοί τελικά υπηρετούν, κύρια, τα οργανωμένα

συμφέροντα των ισχυρότερων αρχίζοντας από την ΚτΕ, που, μετά την τραγωδία του Α'ΠΠ, και ενώ οι λαοί επιθυμούσαν ειρήνη και συνεργασία και όχι ανθρωποθυσίες, το μιλιταριστικό κατεστημένο που είχε ήδη γιγαντωθεί εξαιτίας του Πολέμου και άλλων τοπικών συρράξεων -εμφύλιων κ.λπ.- υπονόμωσε την ΚτΕ και ακολούθησε ο Β'ΠΠ με τα πιο τραγικά αποτελέσματα. Και ασθμαίνοντας φθάσαμε στον ΟΗΕ, ο οποίος, για πρώτη φορά στην ιστορία, έχει αγγίξει οικουμενικότητα με 193 Κράτη –Μέλη.

Τηρουμένων δε των αναλογιών, όπως προ-είπαμε, έχει προσφέρει θετικό έργο. Όμως, όπως πολύ σοφά είπε ο τ. ΓΓ ΟΥ ΘΑΝΤ, ο ΟΗΕ είναι ο καθρέφτης της κοινωνίας και αντιπροσωπεύει τα Κράτη-Μέλη του, και όπως επίσης σοφά είπε και ο τ. ΓΓ Μπούτρος Μπούτρος – Γκάλι, ο ΟΗΕ έχει σαν σκοπό να υπηρετεί τα μέλη του, αλλά δεν τα υποκαθιστά. Ο ΟΗΕ είναι ό,τι τα Κράτη-Μέλη του τον θέλουν να είναι, ιδιαίτερα τα ισχυρά. Ο δε Χαμμερτζολντ είπε ότι ο ΟΗΕ δεν δημιουργήθηκε για να πάει το ανθρώπινο γένος στον Παράδεισο, αλλά να σώσει την ανθρωπότητα από την κόλαση. Και ο ΑΓΓ Βράϊαν Ερκχαρτ είπε ότι ο ΟΗΕ παίζει το ρόλο της νοσοκόμας, που προσφέρει τις πρώτες βοήθειες. Και μετά αναλαμβάνουν οι «Αρχοντες των Δαχτυλιδιών» με τα γνωστά αποτελέσματα. Ναι, τα Κράτη -Μέλη φέρουν την κύρια ευθύνη, ιδιαίτερα τα ισχυρά. Συνεπώς, αν η ανθρωπότητα παρακμάζει και κινδυνεύει ακόμη και ο ίδιος ο πλανήτης Γη να καταστραφεί, δεν φταίει η τρύπα του όζοντος αλλά ή «τρύπα» στη συνείδηση ιδιαίτερα των ισχυρών. Και αντί να περιμένουν οι λαοί παθητικά από τον ΟΗΕ να επιλύσει τα προβλήματα τους, ας αντισταθούν και κινητοποιηθούν για την ενίσχυσή του, πολιτική, θεσμική, οικονομική για να μπορεί να φέρει σε πέρας την ιερή αποστολή του. Κι αν πραγματικά οι Μεγάλες κ.ά. Δυνάμεις ενδιαφέρονταν για την εδραίωση της διεθνούς ειρήνης κ.λπ., θα έπειθαν όλα τα Κράτη-Μέλη του ΟΗΕ να απαγορεύσουν ρητά και κατηγορηματικά τον πόλεμο, να τον θέσουν εκτός νόμου, όπως προσπάθησαν ανεπιτυχώς οι ΥΠΕΞ ΗΠΑ και Γαλλίας Κέλλογκ και Μπριάντ το 1928 στην ΚτΕ. Τα άλλα είναι υπεκφυγές και άλλοθι! Απλά, είναι θέμα πολιτικής βούλησης. Γιατί, πώς είναι δυνατόν να μεταφέρονται από τη μίαν άκρη του κόσμου στην άλλη, σε λίγες ημέρες, ανθρωποκτόνα οπλικά συστήματα, και δεν μπορούν να μεταφέρονται είδη πρώτης ανάγκης, φάρμακα, και τεχνογνωσία για την αντιμετώπιση της πείνας, της φτώχειας κ.λπ., αλλά και για ανάπτυξη και πρόοδο; Μόνον η ευαισθητοποίηση και κινητοποίηση των δημοκρατικά σκεπτόμενων και δρώντων ανθρώπων ατομικά και συλλογικά θα προσφέρει τη λύση. Αυτός είναι και ο άριστος οίωνός.

Ένα σημαντικό κεφάλαιο, που δεν έχει αναλυθεί σε βάθος και με ειλικρίνεια, είναι οι περιφερειακοί οργανισμοί οι οποίοι ιδρύθηκαν στο πλαίσιο του Χάρτη του ΟΗΕ με σκοπό να ενισχύουν περιφερειακά το ρόλο του. Π.χ. ΝΑΤΟ και Σύμφωνο Βαρσοβίας (έχει διαλυθεί). Όμως, στην πορεία, με την ισχύ που απέκτησαν και που τους «διέφθειρε», υποκατέστησαν τον ΟΗΕ, αλλά με τρόπο που είχε αρνητικά αποτελέσματα για τον ίδιο το δημιουργό τους, τον ΟΗΕ. Και είδαμε και βλέπουμε τα αποτελέσματα.

Ακόμη, η αδυναμία του Οργανισμού-ιδιαίτερα-της ΠΟΥ- αποδείχτηκε με τον τραγικό αόρατο κορωναιϊκό «πόλεμο», με εκατομμύρια θύματα ξέχωρα τις άλλες τραγικές επιπτώσεις. Τελικά, η πρόληψη χωλαίνει σοβαρά και στον ΟΗΕ!

Όσον αφορά την Ελλάδα, πέραν από τη συμβολή των Γραφείων και Προγραμμάτων του Οργανισμού, που πρόσφεραν σημαντικό έργο (UNRRA, UNDP, Κέντρο Ενημέρωσης), και άλλα που συνεχίζουν να προσφέρουν (Γραφείο Ύπατης Αρμοστείας για τους Πρόσφυγες, Γραφείο Μετανάστευσης, Πρόγραμμα Περιβάλλοντος της Μεσογείου, Γραφείο ΠΟΥ, Γραφείο ΓΙΟΥΝΙΣΕΦ (η Επιτροπή είχε άδοξο τέλος), οι σχέσεις της με τον ΟΗΕ στο πολιτικό επίπεδο, υπήρξαν ποικιλόμορφες, από άριστες και εποικοδομητικές την περίοδο του Β΄ ΠΠ με τις απροσμέτρητες θυσίες της Ελλάδας, που δίχως την ηρωική της Αντίσταση η Αμερική και η Ευρώπη θα ήταν ίσως υπό ναζιστική κατοχή (μην ξεχνάμε τα εντυπωσιακά εύσημα από ορισμένους ηγέτες- «Οι ήρωες πολемоούν σαν Έλληνες»- κ.λπ., που, όμως, τα λησμόνησαν αργότερα), συμπεριλαμβανομένης της συμβολής της στον Πόλεμο της Κορέας με εκατοντάδες νεκρούς και τραυματίες, πολύ καλές αμέσως μετά, αλλά προβληματικές στη συνέχεια λόγω-ιδιαίτερα- του Κυπριακού, που, όπως προείπα, με δεκάδες αποφάσεις του να μην εφαρμόζονται και να υπάρχει επί 50 ολόκληρα χρόνια τουρκική στρατιωτική κατοχή τμήματος της Κυπριακής Δημοκρατίας, ανεξάρτητου κράτους, μέλους του ΟΗΕ και της ΕΕ, κατά παράβαση του Χάρτη του ΟΗΕ, και του Διεθνούς Δικαίου-συν το αμφιλεγόμενο Σχέδιο Ανάν, που αγνόησε τη βούληση της μεγάλης πλειοψηφίας του Κυπριακού λαού. Έξι χιλιάδες άμαχοι θύματα, 2000 εκτοπισμένοι, 1500 αγνοούμενοι. Επίσης, για τις υπόλοιπες παράνομες ενέργειες των Τούρκων όπως στα Βαρώσια κ.ά. Και η επίθεση ΤΚΥΠ στις Ειρηνευτικές Δυνάμεις του ΟΗΕ! Και η αντίδραση πολύ χλιαρή. Και για τη Γάζα, που έχουν σκοτωθεί 92 υπάλληλοι του ΟΗΕ; Και μόνο γι' αυτό θάπρεπε ο ΟΗΕ να πάρει δραστικά μέτρα για τον τερματισμό του πολέμου! Πάντως, ευχάριστη ήταν η πρόσφατη δήλωση του γγ του ΟΗΕ, που καταδικάζει την Τουρκία σχετικά με τα Βαρώσια, αλλά δεν προχωράει και για τις υπόλοιπες παράνομες ενέργειές της εξισώνοντας το θύτη με το θύμα. Το διαπιστώσαμε και στις εκατοντάδες Επιτροπές υπό την αιγίδα του ΟΗΕ για διάφορα ζητήματα, καθώς και στη Διάσκεψη στο Κρανς Μοντάνα το 2017. Δυστυχώς, μπορώ και από την 23ετή θητεία μου στον ΟΗΕ να το επιβεβαιώσω. Και είναι πολύ λυπηρό. Απλά εξυπηρετεί παρασιτικούς θεσμούς.

Παρενθετικά, για τις περίπου 80 αποφάσεις του ΟΗΕ, ΓΣ και ΣΑ, αναφέρθηκα αναλυτικά – αξιολογικά, στο βιβλίο μου *Επισημάνσεις σε Καίρια Διεθνή και Εθνικά Θέματα*, Εκδόσεις Χριστάκη, 1997, στο βιβλίο του *Ιδρύματος Μαραγκοπούλου Κυπριακό και Ανθρώπινα Δικαιώματα*, Εκδόσεις Σάκκουλα, 2000, και στο πρόσφατο *ΕΛΛΑΔΑ-ΟΗΕ*, Εκδόσεις Σάκκουλα.

Επίσης, στο «Σκοπιανό» με αμφιλεγόμενες-πάλι-πρωτοβουλίες γγ και αντιπροσώπων τους, φαλκιδεύοντας την ιστορία, και αγνοώντας τη βούληση της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, καθώς και των γειτονικών εμπλεκόμενων λαών, κατά παράβαση του Χάρτη ο οποίος βασίζεται στη λαϊκή ετυμηγορία. Ακόμη, τις αντιδημοκρατικές ενέργειες αλβανικών ηγεσιών εναντίον της Ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία, κατά παράβαση της ΟΔΔΑ, κ.λπ.

Τέλος, το καίριο ζήτημα των τουρκικών νέο-ιμπεριαλιστικών ενεργειών εναντίον της Ελλάδας και της Κυπριακής Δημοκρατίας, που παραβιάζουν κατάφωρα το Χάρτη, αλλά με την ανοχή εξουσιαστικών κερδοσκοπικών κυκλωμάτων. Συγκεκριμένα, της αδιαφορίας των «αρμοδίων» του ΟΗΕ σχετικά με την κατοχύρωση της εθνικής κυριαρχίας της Ελλάδας στο Αιγαίο και την εφαρμογή των διατάξεων της

Σύμβασης του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS) που η νέο-ιμπεριαλιστική Τουρκία-πειρατής-αγνοεί και παραβιάζει. Αποτέλεσμα, η Ελλάδα να αναγκάζεται να εξοπλίζεται αμυντικά – διπλωματικά – και πρέπει – αλλά σε βάρος της ευημερίας της! (Παρενθετικά οι αρχαίοι Λατίνοι έλεγαν «Διπλωματία δίχως όπλα είναι σαν ορχήστρα δίχως όργανα», και «όταν η διπλωματία σιγά, μιλούν τα όπλα»). Πέρα από τις καθημερινά παράνομες παραβιάσεις του ελληνικού εναέριου και θαλάσσιου χώρου, το παράνομο Τουρκο-Λιβυκό Μνημόνιο, την εγκληματική εργαλειοποίηση του Προσφυγικού, την κυνικά προκλητική μετατροπή της Αγιά Σοφιάς κ.ά. Χριστιανικών Ναών σε τζαμιά κατά παράβαση των προνοιών της ΟΥΝΕ-ΣΚΟ (υπήρξαν κάποιες διαμαρτυρίες από ηγέτες, αλλά χωρίς αποτέλεσμα). Εκτός των ζητημάτων που αφορούν την ιμπεριαλιστική Τουρκία, είναι οι Γερμανικές Αποζημιώσεις και η Επιστροφή των Μαρμάρων του Παρθενώνα.

Βέβαια, την ευθύνη για ό,τι αρνητικό φέρνουν κάποιες ισχυρές κ.ά. Δυνάμεις, που όχι μόνον ανέχονται τη νέο-ιμπεριαλιστική πολιτική της Τουρκίας αλλά παρασκη-νικά συνηγορούν, παραβιάζοντας τον Χάρτη του ΟΗΕ και το Διεθνές Δίκαιο, επι-βάλλοντας, αποικιοκρατικά, το δικό τους, «το δίκαιο του ισχυρότερου». Και είναι οι ίδιες που ευθύνονται για τη διαιώνιση των πολεμικών συγκρούσεων και των επι-πτώσεών τους (γενοκτονίες, αιματοχυσίες, αναπηρίες, πρόσφυγες, πείνα, δυστυ-χία, ανασφάλεια, φοβοκρατία, τρομοκρατία, ανθρωποφοβία, καταστροφική περι-βαλλοντική πολιτική, αμοραλισμό, υλιστική παραφροσύνη), τη μετάλλαξη της αν-θρωπότητας σε φρικτό ΑΝΘΡΩΠΟΡΥΧΕΙΟ όπου απάνθρωποι κερδοσκόποι, οι κατά το Δημοσθένη «παραξίαν ευτυχούντες», αντί για άνθρακες εξορύσσουν αν-θρώπους!

Όμως, πρέπει να επισημανθεί και υπογραμμισθεί, όσον αφορά τις σχέσεις Ελλά-δας-ΟΗΕ, ότι δεν είναι μόνον ξένα ανθελληνικά κυκλώματα που ευθύνονται για την μη επίλυση των εθνικών μας ζητημάτων, αλλά και πολιτικές ηγεσίες της χώρας, που δεν μερίμνησαν από πολύ παλιά για την επιλογή άξιων και κατάλληλων αντι-προσώπων στον ΟΗΕ (και στην ΕΕ) καθώς και στην αξιοκρατική στελέχωση υπη-ρεσιών του Οργανισμού, με τα γνωστά απογοητευτικά αποτελέσματα. Το αιώνιο καταστροφικό «καρκίνωμα» του «κολούειν τα υπερέχοντα» του Τύραννου Περίαν-δρου, και του ρουσφετιού, που τόσα δεινά έχουν επισωρεύσει. Επίσης, το τραγικό σύμπλεγμα της εθελοδουλίας, που θυμίζει το διαχρονικά επίκαιρο στίχο του Κα-βάφη «Τι θα γένουμε χωρίς βαρβάρους!» Οφείλω, όμως, να επισημάνω, και από την προσωπική μου εμπειρία, ότι διαθέτουμε άριστους Διπλωμάτες, εκτός ελαχί-στων εξαιρέσεων για τις οποίες ευθύνονται πολιτικές ηγεσίες που δρουν με κομμα-τικά ή άλλα αρνητικά κριτήρια!

Π.χ. Στο Βορειο-Ηπειρωτικό, ποια υπήρξε η πολιτική των ελληνικών κυβερνήσεων, που εξαιτίας τής απουσίας ορθής στρατηγικής χάσαμε τη Βόρειο Ήπειρο; Όταν ο αείμνηστος Παπάγος πρότεινε να εγγραφεί το θέμα στην Ημερήσια Διάταξη της ΓΣ του ΟΗΕ, «φίλοι» και «σύμμαχοί» αντέδρασαν με τη δικαιολογία ότι «η Αλβανία θα πήγαινε με τους Σοβιετικούς!» Και η ελληνική κυβέρνηση υποχώρησε!

Στο Κυπριακό, βέβαια για την τραγωδία ευθύνεται κύρια η Χούντα, που από ασχε-τοσύνη, εθελοδουλία ή έσχατη βλακεία, που ισοδυναμεί με προδοσία, προκάλεσε την καταστροφή. Αλλά και πριν στο θέμα της Ένωσης υπήρξε ενόχληση και αποτε-

λεσματική στρατηγική; Το αντίθετο. διχασμός, καρκινοβατήματα, παλινωδίες, συμβιβασμός! Και, βέβαια, δεκάδες αποφάσεις του ΟΗΕ ανεφάρμοστες 50 χρόνια!

Αλλά και μετά, στο Σκοπιανό. Ασχετοσύνη, απουσία διορατικότητας και αποτελεσματικής στρατηγικής. (Θυμάμαι το 1956-57, φίλος μου που υπηρετούσε στην Ελληνική Αντιπροσωπεία στον ΟΗΕ, αργότερα Καθηγητής σε Αμερικανικό Πανεπιστήμιο, είδε σε αμερικανικό έντυπο προπαγανδιστικό κείμενο υπέρ των Σκοπίων, το είπε στον «Αρμόδιο» και εκείνος του απάντησε: «Ας τους να γαυγίζουν, κάποτε θα κλείσει ο λαιμός τους»! Ουδέν σχόλιον!) Και μετά; Τα ίδια σφάλματα, έλλειψη προγραμματισμού, προληπτικής στρατηγικής, ασχετοσύνης αρμοδίων. Ιδιαίτερα ο Έλληνας Αντιπρόσωπος, που συνεργαζόταν με τον αμφιλεγόμενο Αντιπρόσωπο του γγ του ΟΗΕ, ο οποίος – πολύ περίεργο – δεν αντιπρότεινε άλλο όνομα για τα Σκόπια πέραν εκείνων, των ανθελληνικών, του δεύτερου! Και η ελληνική κυβέρνηση; Περί άλλα τύρβαζε και μεριμνούσε! Και το τραγικό αποτέλεσμα η επαίσχυντη «συμφωνία των Πρεσπών», που πολλά δεινά επιφυλάσσει αν δεν υπάρξει αποτελεσματική αντίδραση! Κι ύστερα μας φταίνει οι ξένοι! Ωστόσο, αισιόδοξα μηνύματα αποτελούν οι πρόσφατες επιτυχείς συμφωνίες Ελλάδας- Γαλλίας και ΗΠΑ, καθώς και με Κύπρο, Αίγυπτο, Ισραήλ, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Μπαχρέιν, Σαουδική Αραβία. Οφόμεθα στα αποτελέσματα! Αλλά και ο απόδημος ελληνισμός μπορεί να συμβάλλει αποφασιστικά και αποτελεσματικά στην επίλυση των εθνικών μας ζητημάτων. Γιατί κάποια άλλη μικρή, αλλά ενωμένη και ισχυρή χώρα στην ευρύτερη περιοχή, αποτελεί παράδειγμα;!

Όσον αφορά τους γγ στον ΟΗΕ τι κάνουν; Είναι πιστοί θεματοφύλακες του Χάρτη ή εντολοδόχοι ισχυρών παραγόντων στον Οργανισμό, που όμως, έτσι, τον υπονομεύουν; Βέβαια, για να παρηγορηθούμε, όχι όμως να παραιτηθούμε και συμβιβαστούμε, αυτό δεν συμβαίνει μόνον στην Ελλάδα και την Κυπριακή Δημοκρατία, αλλά γενικά στις μικρές και αδύναμες χώρες. Και θυμάμαι τον αείμνηστο Ευπατρίδη Αμερικανό Γερουσιαστή Φούλμπραϊτ, ο οποίος, σε ομιλία του το 1972, είπε ότι είναι λάθος οι μικρές και μεσαίες Δυνάμεις ν' αντιμετωπίζουν τις Μεγάλες με πνεύμα υποτέλειας, αλλά, αντίθετα, πρέπει να ενωθούν και να επιβάλουν στις Μεγάλες το σεβασμό τους στον ΟΗΕ!

Οι ίδιες δε, οι Μ.Δ., ευθύνονται για την υποβάθμιση και υπονόμηση του ΟΗΕ, ο οποίος θα μπορούσε, με την ειλικρινή συνεργασία όλων των Μελών του, ιδιαίτερα των Μονίμων Μελών του ΣΑ, να αναβαθμισθεί ώστε να επιλύσει- και με τις Οργανώσεις του- όλα τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα στη ρίζα τους! Βέβαια, πρέπει να επισημανθεί, όπως γνωρίζουν οι παροικούντες την Ιερουσαλήμ, ότι οι εμπνευστές και συντάκτες του Χάρτη του ΟΗΕ δεν σκόπευαν ο Οργανισμός να γίνει παγκόσμια κυβέρνηση, αλλά τα Κράτη-Μέλη να ενστερνισθούν και εφαρμόσουν τις αρχές του και ο Οργανισμός να «αποσυντεθεί στα εξων συνετέθη». Στη μόνη περίπτωση που ο Οργανισμός μπορεί να λειτουργήσει σαν υπερκράτος, είναι όταν το ΣΑ ή ΓΣ αποφασίζουν να δράσουν, και να επιβάλουν τα μέτρα που απαιτούνται εναντίον κράτους ή κρατών που απειλούν τη διεθνή ειρήνη, παραβιάζοντας το Χάρτη. Π.χ. περίπτωση Κορέας (Η απόφαση της ΓΣ που Ενώνει για την Ειρήνη) κ.ά.) Ο ΟΗΕ είναι η Εκκλησία (Όχι με τη θρησκευτική έννοια αλλά σαν συνέλευση λαών) και η Βουλή των Εθνών και η επιτυχία ή αποτυχία τους εξαρτάται από το πως λειτουργούν!

Όμως, στην πορεία, τα οργανωμένα συμφέροντα και η αλαζονεία της ισχύος στα πλαίσια του κρατούντος ανταγωνιστικού συστήματος, παρέσυραν πολλά μέλη, ιδιαίτερα τα ισχυρά, που ορισμένα θέλουν να καταστήσουν τον Οργανισμό παρα-υπερκράτος-«παγκόσμια παρα-κυβέρνηση»-και τον υπονομεύουν χρησιμοποιώντας τον σαν μοχλό, πρόσχημα, μάσκα, βιτρίνα και άλλοθι της αβουλησίας τους να στέρξουν να σεβαστούν τις αρχές και αξίες του ώστε να πρυτανεύσει-επιπέλους-ειρήνη και ευημερία. Και είναι γνωστό ότι διάφορα ισχυρά αδιαφανή κυκλώματα-προσπαθούν να υποκαταστήσουν τον ΟΗΕ. Το ίδιο περίπου συμβαίνει και με το παγκόσμιο θρησκευτικό σύστημα, που, πολυχασμένο, συμβάλλει στην παρακμή. Με την κοσμική εξουσία που απέκτησε έχασε την ουσία, και το «διαίρει και βασίλευε», η «εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο» και οι ανθρωποθυσίες συνεχίζονται προς δόξαν του «ανθρωπισμού, «πολιτισμού» (πωλητισμού θα ταίριαζε), της «δημοκρατίας» (δημοκρατίας θα ταίριαζε)) και της πολιτικής (πωλητικής θα ταίριαζε) καταξιώνοντας το “Homo Homini, Lupus”.

Κλείνοντας, συμπερασματικά, να υπενθυμίσω και υπογραμμίσω ότι τα 80 περίπου εκατομμύρια άνθρωποι, που θυσιάστηκαν στο Β΄ ΠΠ για να καταξιωθούν οι αξίες και τα ιδανικά του ΟΗΕ και να εδραιωθεί η ειρήνη, λησμονήθηκαν. Ιδιαίτερα όσον αφορά την Ελλάδα, η οποία συνέβαλε τα μέγιστα και κέρδισε σπουδαία εύσημα, ορισμένες ισχυρές κ.ά. Δυνάμεις στον ΟΗΕ, με ασυγχώρητη αχαριστία, αδίστακτες, απαξίωσαν τις απροσμέτρητες θυσίες της, και την χρησιμοποίησαν σαν τον «χρήσιμο ηλίθιο» για τα δικά τους αποκλειστικά συμφέροντα, στο βωμό των οποίων θυσίασαν τα προαναφερόμενα δίκαια εθνικά της συμφέροντα επενδύοντας στο υπάρχον και υποφώσκον κλίμα γενικότερης διαφθοράς. Και ο ΟΗΕ, ανίσχυρος, δεν μπορεί να προσφέρει λύση.

Είναι, συνεπώς, εύλογη η υπόθεση ότι κάποιες ισχυρές κ.ά. Δυνάμεις διατηρούν, καλλιεργούν και διαιωνίζουν έναν θεσμικό και πολιτικό παρασιτισμό, προς αποκλειστικό όφελός τους, με αποτέλεσμα να υιοθετούνται αποφάσεις απλά για να υιοθετούνται δίχως να εφαρμόζονται ή με δυο μέτρα και δυο σταθμά! Και τα μεν ανώδυνα ζητήματα τα επιλύουν ομαλά και συναινετικά, ενώ τα σοβαρά, όπου υπεισέρχονται μεγάλα συμφέροντα, τα παραπέμπουν στις καλές των στρατηγικών τους σκοπιμοτήτων, συνεχίζοντας το φαύλο κύκλο των αντιπαραθέσεων, συγκρούσεων κ.λπ. με σημαία το διαίρει και έλεγχε! (Και κάτι εύγλωττα σχετικό: Ο πόλεμος Ιράκ-Ιράν απέφερε 40 δις. δολ. κέρδη σε κάποιες πολεμικές βιομηχανίες και ο πόλεμος στην Ουκρανία 250 δις δολ.) Σύμφωνα με το Διεθνές Ινστιτούτο Έρευνας για την Ειρήνη (SIPRI) οι στρατιωτικές δαπάνες το 2022 έφθασαν το 2,24 τρισεκατομμύρια δολ., δηλαδή το 2,2 του παγκόσμιου ΑΕΠ. ΗΠΑ 39%, Κίνα 13%, Ρωσία 9,2% Ουκρανία 44 δις.δολ., το 1/3 του ΑΕΠ της. Επίσης, αποτελεί αξίωμα στις Διεθνείς Σχέσεις ότι η αιχμή του δόρατος της εξωτερικής πολιτικής Ισχυρών Δυνάμεων είναι η διαφθορά άλλων ώστε να τις ελέγχουν και χρησιμοποιούν αναλόγως! Να στοχαστούμε, επίσης, και τον επιβαλλόμενο εθισμό των λαών στις διαχρονικά επίκαιρες και απαραίτητες για τους «εξουσιαστές» (Κ. Καλλιγιάς) ανθρωποθυσίες; Μήπως, δηλώσεις όπως εκείνη του «Πλανητάρχη» το Σεπτέμβριο 2018, ότι «απορρίπτει την ιδέα της παγκοσμιοποίησης, αλλά αποδέχεται το «δόγμα του πατριωτισμού», όπως και του Γερμανού ηγέτη (που λησμονάει ότι οι Ναζί κατέστρεψαν την Ελλάδα, διαπράττοντας γενοκτονία, και ακόμη δεν έχουν πληρώσει τις πολεμικές αποζημιώσεις) ότι «θα προτιμούσε έναν νέο Όθωνα να κυβερνάει την Ελ-

λάδα (ΜΜΕ», δίνουν κάποια απάντηση στο γενικότερο προβληματισμό; Οι αρχαίοι Λατίνοι Φιλόσοφοι έλεγαν: “Quintilla Prudentia Regitur Orbis».

Στο «Δια Ταύτα»:

- 1) Πλήρης και ειλικρινής τήρηση των προνοιών του Χάρτη και της ΟΔΔΑ, με κυρώσεις σε όσους παρανομούν!
- 2) Κήρυξη εκτός νόμου του πολέμου και τα τρισεκατομμύρια που αποδεσμεύονται να χρησιμοποιούνται για την καταπολέμηση της πείνας, φτώχειας, επιδημιών κ.λπ., και για την ανάπτυξη και ευημερία όλων των λαών ώστε να μην υπάρχει κοινωνική αδικία, ανταγωνισμοί και συγκρούσεις. Να επιλύονται τα προβλήματα στη ρίζα τους! Το Προοίμιο της ΟΥΝΕΣΚΟ αναφέρει ότι «εφόσον οι πόλεμοι γεννιούνται στη σκέψη των ανθρώπων, εκεί πρέπει να οικοδομήσουμε τις άμυνες της ειρήνης». Κι αυτό αναδεικνύει την αξία και σημασία της παιδείας!
- 3) Γενικός και ολοκληρωτικός αφοπλισμός και όχι μόνον πυρηνικών, χημικών, βιολογικών {Κάποιοι αντί να θυσιάζουν προνόμια, προτιμούν να θυσιάζουν ανθρώπους! Ποιος μίλησε για απάνθρωπα δικαιώματα και επιστροφή στη ζούγκλα;}
- 4) Απαγόρευση της πολεμικής προπαγάνδας και της βίας παντού, ΜΜΕ κ.λπ.
- 5) Ένταξη του ΝΑΤΟ στις Ειρηνευτικές Δυνάμεις του ΟΗΕ.
- 6) Θεσμική αντιμετώπιση του κύριου μοχλού της βίας και του φόβου, και ίδρυση μηχανισμού διαχείρισης τους στα πλαίσια του ΟΗΕ.
- 7) Συνεπής και πλήρης ανταπόκριση όλων των κρατών στις οικονομικές τους υποχρεώσεις.
- 8) Ενίσχυση του ρόλου της Γενικής Συνέλευσης.
- 9) Διεύρυνση του Συμβουλίου Ασφαλείας με στρατηγικής σημασίας εκπροσώπηση με γνώμονα την προσήλωση των υποψηφίων στο Χάρτη του ΟΗΕ.
- 10) Κατάργηση του ΒΕΤΟ στο ΣΑ. Το ΣΑ να αποτελεί το εκτελεστικό όργανο της ΓΣ και όχι το αντίθετο.
- 11) Ενίσχυση του ρόλου του ΓΓ ώστε να μπορεί να δρα αποτελεσματικά σύμφωνα με ο Χάρτη.
- 12) Θεσμοθέτηση του όρου άμιλλας και κατάργηση του ανταγωνισμού. Θέσπιση κανόνων για τη λεγόμενη «ελεύθερη αγορά». Μπορεί να λέγεται «ελεύθερη» όταν υποδουλώνει λαούς και κατακερματίζει κοινωνίες;
- 13) Εφαρμογή των προτάσεων του ΟΔΗΓΟΥ ΕΙΡΗΝΗΣ.
- 14) Εφαρμογή των προτάσεων του ΓΓ για τη Χιλιετία (MILLENNIUM).
- 15) Κατάρτιση παγκόσμιου χάρτη πλουτοπαραγωγικών πηγών χωρών ώστε να υπάρξει ένας ισορροπημένος καταμερισμός παραγωγής και εμπορίας αγαθών για να αποφεύγεται ο στυγνός ανταγωνισμός και οι συγκρούσεις.
- 16) Θέσπιση κανόνων κοινωνικής δικαιοσύνης και ίδρυση μηχανισμού ελέγχου διαφθοράς και αδιαφάνειας δραστηριοτήτων όλων των δημοσίων και ιδιωτικών φορέων ώστε να αποτρέπεται η ανήθικη και παράνομη κερδοσκοπία και πλουτισμός.

17) Αποτελεσματική διάδοση των αρχών και σκοπών του ΟΗΕ με συγκεκριμένα θεσμοθετημένα μέτρα από τα κράτη.

18) Εφαρμογή των προγραμμάτων για το δημογραφικό πρόβλημα, ενίσχυση της περιφερειακής και πράσινης ανάπτυξης, εφαρμογή του Προγράμματος ΤΟΚΤΕΝ κ.λπ.

19) Θέσπιση Ημέρας Αποτίμησης του έργου του ΟΗΕ ώστε να ενημερώνονται όλα τα μέλη του.

20) Όσον αφορά στο ρόλο των πολιτών, των ΜΚΟ, αυτός μπορεί να είναι ουσιαστικός, καταλυτικός για την ενίσχυση του ΟΗΕ. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα για την Πατρίδα μας, που χρειάζεται ενότητα, σύμπνοια, αξιοκρατία, αποτελεσματική προληπτική κ.λπ. στρατηγική ώστε με τις κατάλληλες συμμαχίες να διεκδικήσει επιτυχώς τα εθνικά της δίκαια!

Επίσης, μήπως είναι καιρός για ένα ενιαίο, ενωτικό, δημοκρατικό κίνημα υποστήριξης του ΟΗΕ στην Ελλάδα και στη συνέχεια παγκόσμιο; Η ακηδία, ο διχασμός, ο ατομικισμός, η αναξιοκρατία, αποτελούν το χειρότερο σύμβουλο, χειρότερο από τα χειρότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε. Συνεπώς, γενικά, παγκοσμίως, αν δεν ενισχυθεί ο ΟΗΕ, όπως υπογραμμίστηκε νωρίτερα, να μην εκπλαγούμε αν νέος Αρμαγεδδώνας πλησιάζει για τους λαούς! Άραγε, υπάρχουν «Κιβωτοί» σωτηρίας, ειδικά καταφύγια ή άλλοι πλανήτες για να σωθούν οι «παραξίαν ευτυχούντες» και εθελουφλούντες, οι περί πολλά άλλα μεριμνούντες και τυρβάζοντες;

Π.Ι.Καραφωτιάς